

der levede, havde han vel kun virket efter sin forud satte Bestemmelse. De uopsporlige Magter, der sammenvævede de menneskelige Vilkaar, havde mærket hans Liv allerede ved Fødslen. Kains Skæbne hvilede over ham. — Det hørte til hans allerførste Erindringer, hvorledes Faderen engang i en af sine Straffetaler til ham havde anvendt den bibelske Forbandelse: »Fredløs og ustadig paa Jorden være hver den, der trodser Herrens Bud.« —

Da Sangen var tilende, foldede Præsten Hænderne og bad Fadervor. Dersom Per ikke havde kendt Ordene, vilde han ikke have forstaaet, at det var en hellig Handling, der udførtes. Pastor Blomberg sad i en tilbagelænet Stilling og fremsagde Bønnen med en jævn og hyggelig Ligefremhed, som om han aftalte noget med en god Bekendt.

Saa blev der sunget endnu et Par Sange, hvorefter Vognene kørte for Døren.

Da de Fremmede var borte, tændte Præsten sin Aftenpibe og satte sig ind i Havestuen til sin Kone og gav sig til at tale om de Bortdragne. Inger var ogsaa tilstede. Hun havde allerede sagt Godnat; men da hun paa Vejen til Døren hørte Faderen nævne Pers Navn, gav hun sig noget at bestille henne ved et Nodeskab.

Pastor Blomberg udtalte sig ganske anerkennende om Per og hans Evner. Endogsaa hans